

ה"ט 56248/08/23 - איגור טישין,נטליה טישין נגד סיגלית נחום,אלי ביטן

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 56248-08-23 טישין ואח' נ' נחום ואח'

בפני המבקשים
כבוד השופטת טלי מירום

1. איגור טישין
2. נטליה טישין
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור בר זוהר

נגד המשיבים
1. סיגלית נחום
2. אלי ביטן
ע"י ב"כ עוה"ד שירי טל

החלטה

- ביום 24.8.2023 הגישו המבקשים בקשה במעמד צד אחד למתן צו כנגד המשיבים מכח **חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001** (להלן: **חוק מניעת הטרדה או החוק**).
- המבקשים והמשיבים מתגוררים בשתי דירות צמודות זו לזו בקומה השלישית והאחרונה בבית משותף ברח' התמר בחיפה.
- בהליך קודם (ה"ט 28783-04-23) שנידון בבית המשפט כאן, במסגרתו הגישו המבקשים צו על פי **החוק** כנגד המשיבים, לאחר אירוע בו איימו עליהם המשיבים, ואילו המבקש מצדו בעט בדלתם של המשיבים, נתן כב' השופט אבישי רובס ביום 20.4.2023 בהסכמת הצדדים **צו הדדי** האוסר על הצדדים להטריד זה את זה בכל דרך ובכל מקום, לאיים זה על זה, לרבות בני משפחתו, בין ישירות ובין אם באמצעות אחרים, בכל צורה ודרך, לפגוע זה בזה, לבלוש זה אחר זה, לארוב זה לזה, להתחקות זה אחר תנועותיו ו/או מעשיו אחד של זה, או לפגוע זה בפרטיותו של זה בכל דרך אחרת, וכן לדפוק זה בדלת דירתו של זה (להלן: **הצו הקודם**). תוקפו של הצו הקודם היה 20.8.2023.
- בבקשתם הנוכחית עתרו למעשה הצדדים כי **תוקפו של הצו הקודם יוארך**; כן ביקשו כי בית המשפט **יאסור** על משיב מס' 2, שהינו איש משטרה לשעבר, **לשאת נשק**, זאת מכח סמכות בית המשפט לפי **סעיף 5(א)(6) לחוק**. בנוסף עתרו המבקשים להורות למשיבים **להסיר מצלמה** שהתקינו מול דלת דירתם ודירת המבקשים, אשר מתעדת כל מי שנכנס לדירת המבקשים ואף את פנים הדירה (כאשר הדלת פתוחה), מה שמהווה פגיעה בפרטיותם. המבקשים לא ביקשו כי יינתן צו כאמור במעמד צד אחד, אלא כי ייקבע דיון בבקשה במעמד הצדדים.
- המשיבים הגישו באמצעות באת כוחם **תשובה** לבקשה, בה כפרו בכל טענות המבקשים וכינו אותן שקריות. לטענתם, המבקשים הם אלו שנוקטים אלימות ואיומים נגד משיבה מס' 1, שהינה אלמנה ואם לבן

אוטיסט ברמת תפקוד נמוכה (כך על פי תצהיר של המשיבה שצורף לתשובה); מכל אלו ביקשו המשיבים כי יינתן צו הדדי מכח **חוק מניעת הטרדה**, וזאת לצמיתות.

6. אשר למצלמות, המשיבים טענו בתשובתם, כי התקנת המצלמות נדרשה על ידי המשטרה עצמה, עם התגלע הסכסוך בין הצדדים; בהעדר חוק האוסר על התקנת מצלמות בכניסה לבתי מגורים, נטען, ומשאין במצלמות שהותקנו כדי לפגוע בפרטיותם של המבקשים, הרי שהם מתנגדים לבקשת המבקשים להסרת המצלמות.

7. דיון בבקשה התקיים בפניי היום, במסגרתו חזרו הצדדים על טענותיהם.

8. אעיר, כי המשיבים התייצבו לדיון עם בתם הבגירה ועם בנם הסובל, כאמור, מאוטיזם ברמת תפקוד נמוכה, בטענה שלא היה עם מי להשאירו; אלא שלאחר מספר דקות, בהן היה קושי לנהל את הדיון עקב קולות שהשמיע הבן ללא הרף, יצאו הבת והבן מהאולם והמתינו מחוצה לו עד לסיומו.

9. עוד אעיר, כי הדיון היה סוער לפרקים, ובמהלכו התפרצו המשיבים שוב ושוב לדברי ב"כ המבקשים ובית המשפט, עד אשר המשיב יצא (ביוזמתו ותוך מחאה) מאולם המשפט.

דיון ומסקנות

10. ראש וראשון, לאור הסכמת הצדדים, ניתן **צו הדדי על פי חוק מניעת הטרדה**, כמפורט בפרוטוקול, וזאת עד ליום 28.2.2024 (על פי **סעיף 6 לחוק**, צו הניתן מכוחו יינתן לתקופה של עד ששה חדשים; לא ניתן ליתן צו לצמיתות, כעתירתם של המשיבים).

11. שנית, לעניין **נשיאת נשק על ידי משיב מס' 2**: המשיב הצהיר כי אין ברשותו נשק ואף לא רשיון לנשיאת נשק, וכי עם פרישתו מעבודתו במשטרת ישראל בשנת 2009 השיב לידי המשטרה את הנשק שהיה ברשותו ומאז לא היה ברשותו נשק. הצהרתו זו של המשיב ניתנה תחת אזהרה בדבר החובה לומר אמת ואני מקבלת אותה, ועל כן אינני רואה לנכון ליתן צו לפי **סעיף 5(א)(6) לחוק**.

12. נותר לדון בתביעתם של המבקשים כי המשיבים יסירו את **המצלמה**. מעדויות הצדדים והתצלומים שהוצגו עולה, כי מדובר במצלמה הממוקמת על קיר חדר המדרגות של הבית המשותף ומכוונת אל דלתות דירת המבקשים ודירת המשיבים הצמודה לה. בנוסף התברר, כי המשיבים התקינו מצלמה מעל הכניסה לדירתם (והמכוונת אל המדרגות העולות אל הקומה), וכן מצלמות נוספות, האחת פונה לגינת הבית, השניה למרפסת השכנים והשלישית לרחוב. המשיבה אישרה בעדותה, כי היא זו שהתקינה את כל המצלמות הללו ולשיטתה "הכל חוקי".

13. המבקשים טענו כאמור בהקשר זה, כי המצלמה המוצבת בקיר חדר המדרגות מול דירתם מתעדת אותם בבואם ובצאתם מביתם. לטענתם, המשיבים צופים במצלמה, וכאשר הם רואים שמי מהמבקשים מגיע לביתם, הם דופקים בעוצמה על דירת דירתם שלהם, על מנת להבהיל ולהפחיד את המבקשים. טענותיהם בהקשר זה לא נסתרו. עוד טענו, כי כשהם פותחים את הדלת, מצלמת המצלמה את פניהם דירתם. עניין זה לא נסתר אף הוא ונתמך בתצלומים שהוצגו במעמד הדיון.

14. המשיבים, מנגד, לא הציגו כל אסמכתא או ראייה לכך שהמצלמות הותקנו "לפי דרישת המשטרה", כנטען בתשובתם, או לפי המלצת המשטרה, כפי שהעידה המשיבה בדיון. המשיבה אישרה, כי כלל לא פנתה לוועד הבית בבקשה לקבלת אישור להתקין את המצלמות, שכן לשיטתה אין היא חייבת לעשות כן.

15. אין ממש בטענה זו. בפסק דינה של כב' המפקחת על רישום המקרקעין בנצרת, עידית וינברגר (כיום שופטת בית המשפט המחוזי בחיפה) בתיק 53/05 **אמיליה פרידמן נ' אלימלך רם** [22.10.2006] נקבע, כי אין להתקין מצלמה על קיר הרכוש המשותף ללא הסכמת כל בעלי הדירות, שכן פעולה זו אינה עולה בקנה אחד עם הגדרת השימוש המותר ברכוש המשותף. בכך נסמכה, בין השאר, כב' המפקחת על רע"א 7112/93 **צודלר נ' יוסף ואח'**, פ"ד מח(5) 550 [1994] ועל **סעיף 14 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969**. קביעתה זו אומצה מאז במספר רב של פסקי דין והחלטות, הן של המפקחים על רישום המקרקעין והן של בתי המשפט האזרחיים.

16. ראו בעניין זה את פסק דינו של כב' המפקח על רישום המקרקעין בבאר שבע בתיק 55/10 **בלולו נ' אזרזר** [2.12.2010]; ת"א (שלום חיפה) 39332-09-10 **אלגריסי נ' ערטול** [16.11.2010]; ת"א (שלום חיפה) 9403-01-15 **הניה פרזברג נ' לימור גלעד** [1.11.2015]; פסק דינו של המפקח על רישום המקרקעין בנתניה בתיק 151/15 **נגר נ' יעקובוב** [9.10.2016]; ת"א (שלום חיפה) 41533-05-16 **פרמינגר נ' אוחנה** [31.8.2017]; ה"ט (פ"ת) 28707-08-22 **פריסקריאן נ' שרביט ואח'** [16.8.2022].

17. משלא התבקשה, וממילא לא ניתנה, הסכמת הדיירים ו/או נציגות הבית המשותף להתקנת מצלמות ברכוש המשותף, הרי שיש לקבוע כי אלו הותקנו שלא כדין.

18. תביעה להסרת מצלמות שהוצבו ברכוש המשותף שלא כדין יש להגיש לערכאה המתאימה ובהליך המתאים; בהליך דנא, במסגרתו נדונה בקשה למתן צו על פי **חוק מניעת הטרדה** ביחס למצלמה נשוא הבקשה בלבד, יש לבחון האם הצבתה של מצלמה זו מהווה "**הטרדה מאיימת**" כמשמעה **בסעיף 2 לחוק**, שזו לשונו:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו."

19. **סעיף 2(ב) לחוק** קובע, כי הטרדה מאיימת יכולה שתהיה, בין השאר -

"(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת."

20. **חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981** (להלן: **חוק הגנת הפרטיות**) קובע, כי צילום אדם כשהוא ברשות היחיד הנה פגיעה בפרטיות (**סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות**). עוד הוא אוסר "**בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת**" (**סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות**), כשלעניין איסור זה אין נפקא מינא האם מדובר ברשות היחיד או ברשות הרבים.

21. ויובהר, כי המצלמה נשוא הבקשה מכוונת היישר לפתח דירתם של המבקשים, כך שברגע שהדלת נפתחת

היא קולטת את רשות היחיד של המבקשים ולא רק את השטח המשותף.

22. יש לקבוע, איפוא, כי יש במצלמה זו כדי לפגוע בפרטיותם של המבקשים ושל באי ביתם.

23. כעת יש לבחון, האם פגיעה זו בפרטיותם של המבקשים עולה כדי הטרדה מאיימת.

24. גם התשובה לכך חיובית. די היה להאזין להקלטתו של משיב מס' 2 מודיע למבקשים כי "ייקח את החוק לידיים", "יפרק אותם" ומאיים עליהם שיביא לסופם, כפי שהודה המשיב עצמו בדיון בהליך הקודם, אם כי שם טען, כי הדברים נאמרו מתוך "סערת רגשות". ואולם, גם אם הדברים נאמרו מתוך סערת רגשות, הם נאמרו, ויש בהם כדי להצביע על התנהלות מאיימת מצדו של המשיב. התנהלותו בבית המשפט תמכה בהתרשמותי זו. עדותם של המבקשים, לפיה בעת שהם עולים לביתם, המשיבים צופים בהם ודופקים בחוזקה על דלת דירתם על מנת להבהילם, עלתה בקנה אחד עם התרשמותי זו ואני מקבלת אותה במלואה.

25. **מכל האמור לעיל אני קובעת, כי הצבת המצלמה נשוא הבקשה והשימוש שעושים בה המשיבים על מנת לבלוש ולהתחקות אחד המבקשים וכן על מנת להטרידם ולהפחידם, מהווים "הטרדה מאיימת", ועל כן על המשיבים להסיר את המצלמה לאלתר.**

26. אעיר, כי אין ממש בתיזה שהתעקשה ב"כ המשיבים להציב בפני כל אחד מהמבקשים, במהלך חקירתם הנגדית על ידיה, כי למעשה הם אמורים להסכים ואף לרצות בקיומה של המצלמה במקום בו היא מותקנת, אם לטענתם הם כה מאויימים. יש לזכור, כי השליטה במצלמה, כמו גם תוצריה, מצויים בשליטתם וברשותם של המשיבים בלבד; לא זו אף זו, טענתם של המבקשים היא כי הם מאויימים על ידי לא אחר מאשר המשיבים; החקירה הנגדית בעניין זה היתה, לפיכך, מיותרת ואף גובלת באבסורד; זאת ועוד, טענתה של ב"כ המשיבים לפיה אין המבקשים מסכימים להותיר את המצלמה על כנה משום שהם מבקשים "להסתיר משהו", לא רק שהיתה משוללת כל תשתית עובדתית, מצאתי אותה קנטרנית וכזו שנאמרה "להכעיס".

27. **מכל האמור לעיל, אני מורה למשיבים להסיר בתוך 7 ימים (הפגרה במניין הימים) את המצלמה המותקנת בחדר המדרגות בואכה הקומה השלישית (קומת דירות הצדדים) והמכוונת אל דלתות דירות הצדדים.**

28. שקלתי שמא לחייב את המשיבים בהוצאות המבקשים, במיוחד לאור התנהלות המשיבים (ראו סעיף 9 לעיל) ובאת כוחם (ראו סעיף 26 לעיל); עם זאת, ורק מתוך התחשבות בנסיבות חייה הקשות של משיבה מס' 2, ועל מנת שלא להסלים את המצב בין הצדדים, אשר ממשיכים מן הסתם להתגורר בשכנות, נמנעתי מכך.

29. אסיים בהבעת תקווה, כי הצדדים ישכילו להגיע להסכמות בדרך של הבנה ושיתוף פעולה, כפי שראוי לנהוג בין שכנים.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותסגור נא את התיק.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"ג, 28 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

